

quod iustum est. Nulla erit in precio
difficultas: tantū velociter transiamus.
At ille respondit. Nō transibitis. Sta-
timq; egressus est obuius cū infinita
multitudine ⁊ manu forti: nec voluit
acquiescere deprecanti. ut concederet
transitū p fines suos. Quāobrem di-
uerit ab eo israhel. Cūq; castra mo-
uissent de castris: uenerūt in montē qz
qui est in finibus terre edom: ubi locus
est domini⁹ ad moysen dicens. Pergat
inquit aaron ad ppos suos. Nō enī
intrabit terram quā dedi filiis israhel:
eo quod incredulus fuerit oīi meo ad
aquas contradictionis. Tolle aaron
et filium e⁹ cū eo: ⁊ duces eos in mon-
tem qz. Cūq; nudaueris pectus ueste
sua: indues ea eleazarum filium eius: ⁊
aaron colligetur: et morietur ibi. Fecit
moyses ut pceperat dñs: ⁊ ascenderūt
in montem qz corā oīi multitudine.
Cūq; aaron spoliasset uestib; suis:
induit eis eleazarū filium eius. Illo
mortuo in montis supilio: descendit
cū eleazaro. Omnis aut multitudo uidēs
occubuisse aaron: fleuit sup eo triginta
dieb; p cūctas familias suas. **XXI.**

Quod cum audisset chanane⁹ rex
arad: qui habitabat ad meridiē:
uenisse scilicet israel per exploratorū viā:
pugnauit contra illū: et victor resistēs:
duxit e⁹ eo predā. At israhel uoto se do-
mino obligans ait. Si tradideris po-
pulū istum in manu mea: delebo uires
eius. Exaudivitq; dñs preces israhel:
et tradidit chananeū: quē ille interfecit
subuersis urbib; eius: et vocauit no-
men loci illius omnia: id est antithema.
Profecti sunt aut de monte qz: p vi-
am q̄ ducit ad mare rubrū: ut circui-
rent terrā edom. Et redire cepit popu-
lum iteris ac laboris: locutusq; oīa

dominum ⁊ moysen ait. Cur eduxisti
nos de egipto: ut moreremur ī solitu-
dine? Dedit panis: nō sunt aque: ani-
ma nostra iam nauscat super cibo isto
leuissimo. Quāobrem misit dñs in
pplm ignitos serpentes: ad quos pla-
gas ⁊ mortes plurimorū uenerūt ad
moysen atq; dixerunt. Peccauimus:
quia locuti sumus contra dominū te.
Ora ut tollat a nobis serpentes.
Orauit moyses pro populo. Et locu-
tus est domin⁹ ad eū. Fac serpentem
eneum: ⁊ pone eum pro signo. Qui pe-
cussus aspexerit eum uiuet. Fecit ergo
moyses serpentem eneū: et posuit eum
pro signo. Quē cū percussis aspiceret:
sanabatur. Profectiq; filii israhel: ca-
strametati sunt in oloth. Unde egressi
fixere tentoria ī irabaram ī solitudine:
que respicit moab: tōra orientalem
plagam: ⁊ inde mouentes uenerūt ad
torrentem zareth. Quē relinquētes
castrametati sunt contra arnon: que
est in deserto: et prominet in finibus
amorcei. Siquidem arnon terminus
est moab: diuidēs moabitas et amo-
reos. Unde dicitur in libro bellorum
dñi. Sicut fecit in mari rubro: sic faci-
et in torrentibus arnon. Scopuli tor-
rentium inclinati sunt ut requiesceret
in aaron: et recumbētes in finibus mo-
abitarū. Ex eo loco apparuit puteus:
super quo locutus ē dñs ad moysen.
Congrega populū: et dabo ei aquam.
Tūc cecinit israhel cānē istud. Ascen-
dat puteus concinebāt: puteus quē so-
derunt principes: et parauerunt duces
multitudinis: in datore legis ⁊ in ba-
nulis suis. De solitudine: mathana.
De mathana: nahalibet. De nahalibet:
in bamoth. Bamoth uallis est ī regio-
ne moab: ī uertice falgā: et qd respicit

contra desertū. Misit autē israel nūcios
ad seon regem amorceorū dicens. Obse-
ro ut transire michi liceat per terram
tuam. Non dedinabimus in agros
et uineas: non bibemus aquas ex pu-
teis. Hic regia egradiemur: donec
transiamus terminos tuos. Qui con-
cedere noluit ut transiret israhel per fi-
nes suos: quin potius egeratū congre-
gato egressus est obuius in desertum ⁊
uenit in iasa: pugnauiq; contra eum.
A quo paullus est in ore gladij: ⁊ pos-
sessa ē terra eius ab arnon usq; iebor:
et filios ammon: quia foris presidio
tenebantur tremini ammonitarū. Tulit
ergo israhel omnes ciuitates eius: et
habitauit in urbib; amorcei: elebon
scilicet ⁊ uiculis eius. Verbo elebon fu-
it regis seon amorcei: qui pugnauit
contra regem moab: et tulit omnem
terram que didonis illius fuerat usq;
arnon. Adcirco dicitur in proverbio.
Venit in elebon: edificetur ⁊ consti-
tatur ciuitas seon. Ignis egressus ē de
elebon: flamma de opido seon: ⁊ deuo-
rauit ar moabitarū: ⁊ habitatores re-
cesserūt arnon. Hic tibi moab: peristi
popule chamos. Dedit filios eius in
fugā: ⁊ filias in captiuitatē regi amor-
ceorum seon. Augum iporū disperxit
ab elebon usq; dibon: lassī puenerūt
in iophe usq; medaba. Habitauit itaq;
israhel ī terra amorcei. Misitq; moy-
ses qui exploraret iazer: cuius reperit
uiculos: ⁊ possederūt habitatores. Ver-
teuntq; se ⁊ ascenderunt per uiam ba-
lan: ⁊ occurrēt eis og rex basan cum o-
mni ppo suo pugnatur⁹ in edrai. Di-
xitq; dñs ad moysen. Ne timeas eū:
quia in manu tua tradidi illum et o-
mnem pplm ac terram eius: faciesq;
illi sunt scisti seon regi amorceorum

habitori elebon. Percusserūt igitur
et hunc cum filiis suis: uniuersumq;
pplm eius usq; ad interitionē: et pos-
sederūt terrā illi⁹. Profectiq; castrame-
tati sūt ī campētib; moab: ubi trans
iordanen ihericho sita est. **XXII.**
Uidens aut balac filius sephor o-
mnia q̄ fecerat israhel amorceo:
et qd p̄mouissent eum moabite: et im-
petum eius fecerē nō possent: dixit ad
maiores natu madian. Ita delebit
hic populos omnes qui in nrīs finib;
commorantur: quomodo solet bos
herbas usq; ad radices carpere. Ipse e-
rat eo tempore rex in moab. Misit er-
go nuncios ad balaam filium beor
ariolum: qui habitabat super flumen
terre filiorū ammon: ut vocarent eū et
dicerent. Ecce egressus est populus ex
egipto qui operuit supliciem terre seon:
contra me. Veni igitur ⁊ maledic po-
pulo huic quia fortior me est: si quo
modo possim pcutere et eicere eū de ter-
ra mea. Non enī qd benedictus sit cui
benedixeris: ⁊ maledictus in quē male-
dicta congesseris. Perceperuntq; senio-
res moab et maiores natu madian:
habentes diuinationis precū in ma-
nib; Cūq; uenissent ad balaam: et
narrassent ei omnia uerba balac: ille
respondit. Manete hic nocte: ⁊ respon-
debo quicquid michi dixerit dominus.
Manentib; illis apud balaam: uenit
deus et ait ad eum. Quid sibi uolunt
homines isti apud te? Respondit. Ba-
lac filius sephor rex moabitarū misit
ad me dicens. Ecce popul⁹ qui egres-
sus est de egipto operuit supliciem ter-
re: ueni ⁊ maledic ei: si quo modo pos-
sim pugnans abigere eum. Dixitq;
deus ad balaam. Noli ire cū eis neq;
maledicas populo: quia benedictus ē.